

Moottorikelkkailu oli heille näköjään tuttua puuhaa. Kympärät sujahtivat pikapikaa molemmille, ja kelkatkin pärähtivät käyntiin. Santtu mietti talven tuojaa, oliko se sittenkään ollut Torvinokka?

Ennen päiväunia Hiski kertoi, mitä se tekee aina kesäisin. Ei siis ollut mikään ihme, että Santtu näki unta siitä kaikesta.

Unen alussa Santtu oli ensin uimassa järven rannassa. Lumpeet kukkivat kauempana, ja vesi oli ihmeen kirkasta. Pikkukalat pyörivät varpaiden ympärillä. Siitä tonttu keksi, että alkaakin kalastaa. Ennen kuin se ehti hakea onkea, edessä uiskenteli hurjan kokoinen kala! Se oli niin iso, että olisi voinut läpsäistä Santun päistikkaa veteen. Kala kuitenkin heilutteli eviään rauhallisesti ja aukoi suutaan. Santtu nukkui aina vain sikeämmin ja kuuli unessaan kalan puhuvankin sille:

– Hei tonttunen siellä ylhäällä! sanoi kala kummallisella pulputtavalla äänellä. Santtu vain kuunteli eikä osannut sanoa mitään.

– Haluatkos, että vien sinut katsomaan uutta kotiasi? Mistä kala tiesi, että Santtu halusi palavasti löytää itselleen oman kodin? Tonttu ei vielääkään saanut omaa suutaan auki, mutta pyöri kuin väkkärä etsien katseellaan vettä.

